

Relatia dintre tematica liricii lui Goga si conceptul conform caruia lirica lui Octavian Goga este 'Cantarea patimirii noastre'

Tematica liricii lui Goga se afla si ea in concordanta cu definitia mai sus citata.

O cercetare globala a acestei creatii evidentiaza prezenta a patru mari teme de inspiratie:

1. Natura edenica a Transilvaniei, convertita in templu al suferintei este descrisa in poezia intitulata "Noi". Titlul acesteia este simbolic, semnificand tara, fiinta nationala si constiinta indurerata a poetului.

Este o natura mirifica in care cresc "codri verzi de brad" si unduiesc "campuri de matasa", o lume solemnă si hieratica, purificata prin lacrimile tuturor, convertite in roua: "Si fluturii sunt mai sfiosi
Cand zboara-n zari albastre Doar roua de petrandafiri
E lacrimi de-ale noastre".

Tara descrisa de Goga este, geografic vorbind, teritoriul traversat de Mures si de cele trei Crisuri; prin transfigurare, aceasta devine "un Eden captiv, taram al sacralitatii incatusate, tara a durerii, a visului neimplinit" (D. Micu).

Prezenta naturii in existenta oamenilor este simbolizata in poezia "Oltul", alcatuita pe baza antitezei romantice dintre trecutul grandios si prezentul inlantuit.

Nascut in pretimp si infratit cu poporul in dimineata istoriei, Oltul este "batran", "tata", "frate", "haiduc", "drumet" trecand prin mai multe ipostaze existentiale, pana la cea sublim-fabuloasa din timpurile legendare:

"Zdrobita-n praf murea arama Si codrul chiotea, viteazul; Iar tu, fratane, mare mester, Biruitor frangeai zagazul Si, -mbujorandu-te la fata, Treceai prin vaile afunde, incovoiindu-ti indaratnic Maretul tau grumaz de unde".

Proiectand raul din istorie in legenda si din legenda in mit, autorul extinde tenta fabulosului eroic si asupra oamenilor din acele vremuri:

"Cand la strigarea ta de tata
Grabeau din codri lapoiene,
Strangand sacuri a subtioara,
Feciorii mandrei Cosanzene".

in contrast cu aceasta maretie, prezentul este simbolizat prin emblema tragica a Oltului "incins cu lanturi", integrat "patimirii" colective si chemat la razbunari grandioase.

Natura descrisa de Goga se incadreaza in "cantarea patimirii noastre", fiind mereu in comuniune

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

cu omul: spre Olt, se indreapta, in ceasul de taina al inserarii, ardelenii, in pelerinaj sacramental ("Oltul"); moartea unei tinere dascalite este proiectata cosmic, prin absenta soarelui, ca la un sfarsit de Univers ("Dascalita"); imaginea unui cosas sarman are drept fundal o natura trista, aflata parca in agonie ("Cosasul") si exemplele ar putea continua.

2. Existenta tragica a taranului ardelean constituie o a doua tema de inspiratie concretizata in poezii cum ar fi: "Plugarii", "Clacasii", "Un om", "Cosasul", "De demult". in toate este infatisat un taran anonim ridicat la rang sacru prin patimirea colectiva. "Plugarii" este o oda in tonalitati elegiace, inchinata truditonilor gliiei, carora autorul le face un impresionant portret moral.

Nascuti din lumina curata a cerului albastru st solidari mereu cu natura ("Fratii buni ai frunzelor din codru. Copii ai mandrei bolti albastre"), plugarii sunt definiti prin doua mari componente existentiale: jalea ancestrala si truda fara sfarsit ("Urziti din lacrimi si sudoare"). ;

Creatori ai unui folclor cu valori pulsand spre eternitate, plugarii sunt incununati cu nimbul sfinteniei, nascut din lunga lor mucenicie:

"Si nimeni truda nu v-alina
Doar bunul cerului parinte,
De sus, pe frunte va aseaza
Cununa razelor lui sfinte".

Strofa a VII a este mesianica: cei infratiti cu natura eterna, cei inocenti si puri ca albastrul cerului, vor izbavi prin "roua suferintei" "tarana" plaiului romanesc.

Tot din "patimirea" colectiva se intrupeaza si imaginile individuale ale unor tarani: "un biet cosas cu fata supta" (comparat cu "un mucenic de legea veche" - "Cosasul"), un anonim singur cu sapa lui, in viata ca si in moarte ("Un om").

Poezia inchinata taranului cuprinde insa si prevestirea unor razbunari fara nume, anuntate intr-un limbaj aluziv, amintind de profetiile biblice:

"Ci-n pacea obidirii voastre,
Ca-ntr-un intins adanc de mare,
Traieste-nfricosatul vifor
Al vremilor razbunatoare".
("Plugarii").

3. Satul ca spatiu in care natura si oamenii se afla sub semnul unui destin tragic.

Este cazul satului "din margine de codru / Revarsat sfios in vale", caruia ursitoarele i-au harazit sa fie parasit de "voinicii" (plecati spre alte zari, mai prietenoase) (Asteptare).

Solidar in fata destinului sau si "De-a pururi fara crezaman/ La Dumnezeu, acolo-n cer,/Si lamparatul, pe pamant", satul lui Goga capata o maretie a tristetii, unica in literatura romana.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Motivatia acestei viziuni se cuvine a fi cautata in jalea existentiala, transmisa din neguri de vreme, ca un bocet colectiv al ardelenilor carora istoria le-a harazit o soarta vitrega si nemeritata; Ardealul lui Goga este un taram misterios si sacralizat prin tanguirea colectiva, taram care se reflecta in imaginea satului, asa cum cerul intreg se rasfrange intr-un bob de roua.

Satul lui Goga este un spatiu patriarhal, dominat de imaginea casei parintesti, in care se adunau finii si cumetrii si se nasteau povestile ("Casa noastra").

Poate si din aceasta legatura cu satul se naste cea mai pura elegie a dezradacinarii:

"Sa ne-asezam in sat la noi. S-avem in deal o casa, Sa fiu cel mai cuminte-n sat, Si tu, cea mai frumoasa".

("Dorinta").

Si prezentarea satului se incadreaza in "Cantarea patimirii noastre": aici, oamenii se simt infratiti in fata soartei mastere, implorand, simbolic, amintirea lui Stefan.cel Mare:

"Maria-ta! Suntem batuti de nevoi!

La noi in zadar ara plugul,

Caci holdelor noastre cu spicul de aur

Strainul le fura belsugul".

("De la noi").

4. Prezentarea unor figuri din lumea satului constituie cea de-a patra tema de inspiratie, concretizata in poezii ca: "Apostolul", "Dascalul", "Dascalita", "La groapa lui Laie" si altele.

Fiecare dintre intelectualii satului infatisat in primele trei poezii, raspandeste aceeași lumina de sacralitate; explicatia acestui fapt trebuie gasita in contopirea cu "patimirea" tuturor, in exemplara lor capacitate de a se darui:

"Batranul mag inalta fruntea,

Ce sfant e graiul gurii sale;

Din el va lumina norocul

Acestui neam sfarsit de jale".

("Apostolul").